

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711273408/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Din er jeg! troe mig, ingen Keiser
„Skal stiale dig din Eiendom!
„Hvi raser du? Gefandten reiser
„Tilbage did, hvorfra han kom.“ —
— „Og bringer?“ — raabte han — „Og bringer
„Sig selv, og nok en Bagatel,
„Din Emmas Nei.“ —

Paa Glædens Dinger

foer Haabet i vor Elfers Siæl;
Han, en Misdæder lig, sig skammer;
Han tier, ser forvirret ud;
Uf Tak hans hele Hierte flammer —
Som truffen af et Blik fra Gud,
Han styrter ned for hendes Fødder,
Og frønner i en Taareflod;
Og Læben jittret, brænder, bløder
I heede Kys paa hendes fod.

Opløstet emt i hendes Arme,
Han lever op i salig Lyst —
U Trods og Frygt og Sorg og Harme
forsvinder snart af begges Bryst:
Det blide Haab i Siælen gyder
Sin Nectars himmelske Magie,
Hver Hindring let derved bortflyder,
Hver Fare druknes dybt deri.

I Haandtryk, Kys, og kælne Blikke,
Og Favntag, blot af Maanen seet,
De Lyffelige mindes ikke,
Uf Tiden lynet bort. Med eet
Den bariske Morgenstund frembryder —
Den muntre Hane galat — lyst
Man synes bange, noget lyder —

Og drukner Angesten i Kys.
Men Emma dog tilsidst erindrer,
At Tryghed blot er Elskovs Ven,
Mens Kærlighedens Stjerne tindrer,
Og sympatetisk flyer med den.

„Min Eginhart! mens alting sover,
„Fly, før Forræderen dig seer!
„Dit Liv, din Emmas Liv, du rober,
„Ved et Minut at leve meer —
„Igjennem Haven, Elskelige!
„Du sikker end kan smutte væk;
„Lad dette Kys dig mere sige!
„Tag dette med! og nu, vær kæk!“ —

Til Vinduet, Arm i Arm, man iler:
Mildt tausse Stjerner blinke ned,
Og Cynthia fortrolig smiler
Til deres skjulte Kærlighed —
Men Gud! de blegne! — Begge vækkes
Til Helveds-Angst, i det de see,
Den hele stille Jord bedækkes
Med Skæret af en falden Snee.

O! midt i deres Glædes Eden!
O! midt i Haabets sidste Havn!
Af! hvad er Salighed hermeden?
Nu døe de i hinandens Favn!
Dog nei! — En Morder dem skal rive
Til Pinsler fra hinandens Bryst! —
O! hvad vil deres Skæbne blive?
Nu smiler intet Glimt af Trøst —
De stirre paa hinanden stille,
Og tausse see hinandens Siig;
Og ingen Taarer mere trille —